

Uchwała numer 1

Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Dr Marty Romańczuk-Grąckiej z dnia 20 września 2021 r.

Komisja habilitacyjna powołana w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Dr Mar-ty Romańczuk-Grąckiej w składzie Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Łukasz Pohl, Sekretarz Komisji – dr hab. Denis Solodov, prof. UWM, Recenzent – prof. dr hab. Marek Bojarski, Recenzent – prof. dr hab. Ewa Guzik-Makaruk, Recenzent – dr hab. Janusz Ra-
glewski, prof. UJ, Recenzent – dr hab. Krzysztof Andrzej Wiak, prof. KUL, Członek Komi-sji –
dr hab. Piotr Chlebowicz, prof. UWM. wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia dok-
tora habilitowanego Pani Dr Marty Romańczuk-Grąckiej w dziedzinie nauk prawnych, w dyscy-
plinie prawo

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

Pohl
.....
Denis Solodov
.....

UZASADNIENIE

Uchwały numer 1 Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Dr Marty Romańczuk-Grąckiej z dnia 20 września 2021 r.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej odbyło się w Olsztynie, w Centrum Konferencyjno-Szkoleniowym UWM w Olsztynie przy ul. B. Dybowskiego 11. W posiedzeniu Komisji na miejscu brali udział Przewodniczący prof. dr hab. Łukasz Pohl, dr hab. Piotr Chlebowicz, prof. UWM, dr hab. Denis Solodov, prof. UWM. Pan prof. dr hab. Marek Bojarski, Pani prof. dr hab. Ewa Guzik-Makaruk, Pan dr hab. Janusz Raglewski, prof. UJ i Pan dr hab. Krzysztof Andrzej Wiak, prof. KUL brali udział w posiedzeniu via platformę Google Meet. Habilitantka stawiła się na kolokwium habilitacyjne osobiście.

Przewodniczący Komisji otworzył posiedzenie Komisji przedstawiając przedmiot obrad. Stwierdził, że zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) złożone zostały przez Recenzentów oceny osiągnięć naukowo-badawczych i istotnej aktywności naukowej Pani Dr Marty Romańczuk-Grąckiej w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.

Przewodniczący otworzył kolokwium habilitacyjne. Podczas tego kolokwium padły następujące pytania. Pan prof. Dr hab. M. Bojarski zadał następujące pytania: 1) różnica między przymusem psychicznym a przymusem kompulsywnym? 2) postulaty de lege ferenda w kwestiach związanych z przymusem psychicznym w prawie karnym. Pani prof. dr hab. Ewa Guzik-Makaruk również zadała dwa pytania: 1) Czy zachodzi potrzeba zdefiniowania w kodeksie karnym przymusu psychicznego? 2) Czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia badań kryminologicznych nad zjawiskiem przymusu? Pan dr hab. prof. UJ J. Raglewski zadał także dwa pytania: 1) czy dopuszczalne są kontratypy pozaustawowe? 2) ocena nowelizacji mającej za przedmiot ujęcie znamion przestępstwa stalkingu? Pan dr hab. prof. KUL K. A. Wiak zapytał o dwie kwestie: 1) dlaczego w pracy pominięto kwestię przemocy politycznej? 2) czy psychika może być przedmiotem czynności wykonawczej? Pan dr hab., prof. UWM P. Chlebowicz zapytał o porównanie między normatywnym a kryminologicznym ujęciem przymusu. Pan dr hab., prof. UWM D. Solodov poprosił o odniesienie się do kwestii zgody w konstrukcji przestępstwa zgwałcenia. Pan prof. dr hab. Ł Pohl zadał dwa pytania: 1) Dlaczego Habilitantka odrzuca koncepcję pozaustawowych okoliczności wyłączających winę? 2) dlaczego przyjmowana przez Habilitantkę definicja przymusu psychicznego łączy w sobie zachowania przymuszającego ze skutkiem w postaci

podjęcia przez osobę przymuszoną decyzji niezgodnej z jej wolą wewnętrzną? Na wszystkie pytania Habilitantka udzieliła odpowiedzi, które następnie zadający pytania ocenili pozytywnie.

Następnie Przewodniczący Komisji poprosił Recenzenta **prof. dr hab. Marka Bojarskiego** o przedstawienie recenzji. Pan prof. dr hab. Marek Bojarski wyraził opinię, że merytorycznie dorobek naukowy Autorki można uznać za dość wartościowy. Jej opracowania są zazwyczaj na dobrym poziomie. Autorka w tych publikacjach porusza zarówno kwestie ważne jak i mniej istotne, ale w całości można je uznać za znaczący wkład w rozwój nauki, w szczególności gdy poddane ocenie są te bardziej obszernie opracowania. Warsztat naukowy Autorki charakteryzuje zdolność trafego ujmowania problemu i jego prezentacji i nie ulega wątpliwości, iż potrafi Ona łączyć ustalenia teoretyczne z ich zastosowaniem w praktyce. Reasumując uważam, że Kandydatka spełnia wymaganie dotyczące postępowania kwalifikacyjnego w zakresie stopnia doktora habilitowanego.

Dziękując Panu Profesorowi, Przewodniczący Komisji poprosił Recenzenta **prof. dr hab. Ewa Guzik-Makaruk** o przedstawienie recenzji. Pani prof. dr hab. Ewa Guzik-Makaruk stwierdziła, że monografia autorstwa Pani dr Marty Romańczuk-Grąckiej pt. „Pojęcie i funkcje przymusu psychicznego w prawie karnym”, C.H. Beck, Warszawa 2020, jest cennym i kompleksowym opracowaniem posiadającym cechy opracowania pionierskiego, a podjęta problematyka ma znaczenie nie tylko w nauce prawa karnego, ale również w praktyce organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Nie mam wątpliwości, że stanowi ona znaczny wkład w rozwój prawa jako dyscypliny naukowej w rozumieniu art. 219 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. t.j. z 2021 r., poz. 478, 619.).

Problem badawczy podjęty przez Panią dr Martę Romańczuk-Grącką został ujęty trafnie. Posiada on przy tym charakter interdyscyplinarny, co przejawia się w łączeniu wątków karnomaterialnych z szeregiem zagadnień z dziedziny psychologii, socjologii i filozofii. Należy przyznać, że dobór tych wątków jest w pełni uzasadniony i metodologicznie poprawny. Autorka posługuje się precyzyjnym językiem naukowym, nie unika polemik, jednak czyni to w sposób elegancki, bez zbędnego narzucania swojego poglądu, w granicach dopuszczalnej krytyki naukowej, czytelnie prezentując własne wnioski. Analiza pozostałego dorobku naukowego przedstawionego do oceny w przewodzie habilitacyjnym prowadzi do jego całościowej pozytywnej oceny. Jest on cennym wkładem w naukę prawa karnego, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Cechą zdecydowanej większości prac Habilitantki jest jasne określenie problemu badawczego oraz precyzyjna dokumentacja bibliograficzna. Szerokie zainteresowania naukowe świadczą, że Habilitantka stale rozwija się i eksploruje nowe pola badawcze. Pani dr Marta Romańczuk-Grącka wykazała się wystarczającą aktywnością w więcej niż jednej jednostce naukowej,

do której w szczególności można zaliczyć staże naukowe, udział w sieci naukowej oraz cyklach konferencji organizowanych przez inne uczelnie. Pewien niedosyt pojawia się w zakresie współpracy z uczelniami zagranicznymi, która niewątpliwie byłaby wartością dodaną, nie budzi jednak wątpliwości fakt, że kryterium ustawowe we wskazanym przepisami prawa zakresie zostało przez Habilitantkę spełnione. W dorobku dydaktycznym Habilitantka prezentuje szeroki wachlarz prowadzonych przedmiotów, pod jej kierunkiem powstała duża liczba prac dyplomowych, prowadziła również wymaganą działalność organizacyjną oraz popularyzatorską.

Ocena całego dorobku oraz warsztatu naukowego Pani dr Marty Romańczuk-Grąckiej wypada bardzo korzystnie. Habilitantka spełnia wszystkie kryteria określone w ustawie - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dlatego też z całym przekonaniem wnoszę o wydanie przez Komisję Habilitacyjną pozytywnej uchwały w przedmiocie nadania jej stopnia doktora habilitowanego.

Dziękując Pani Profesor **Ewie Guzik-Makaruk**, Przewodniczący Komisji poprosił Recenzenta Pana **dr hab. Janusza Raglewskiego, prof. UJ** o przedstawienie recenzji.

Wypowiedź Pana Profesor **dr hab. Janusz Raglewskiego, prof. UJ**: Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowni Członkowie Komisji Habilitacyjnej. Przygotowana przeze mnie recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Marcie Romańczuk-Grąckiej jest publicznie dostępna, co z oczywistych względów zwalnia mnie z obowiązku szczegółowego referowania wszystkich uwag w niej zawartych. W swojej wypowiedzi skoncentruję się zatem na wybranych kwestiach dotyczących oceny osiągnięć naukowo-badawczych (w tym rozprawy habilitacyjnej) oraz pozostałego dorobku.

Doktor Marta Romańczuk-Grącka przedstawiła jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 pkt 2 lit.a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, publikację zatytułowaną „Pojęcie i funkcje przymusu psychicznego w prawie karnym”. Odnosząc się do wyboru problemu badawczego, któremu poświęcono recenzowaną dysertację habilitacyjną, należy ocenić go jako trafny. W dotychczasowym polskim piśmiennictwie karnistycznym brak było opracowania monograficznego o charakterze kompleksowego studium poświęconego zagadnieniu przymusu psychicznego w prawie karnym. Zainteresowaniem badawczym cieszyły się szczególnie kwestie z zakresu tej materii. Wciąż jednak wiele problemów o wręcz rudymenarnym znaczeniu nie doczekało się powszechnie aprobowanych rozstrzygnięć. Znaczenie tej problematyki, zarówno w wymiarze teoretyczno-prawnym, jak i praktycznym, dostatecznie uzasadniało przeanalizowanie jej z kilku perspektyw badawczych na poziomie rozprawy habilitacyjnej. Na zaakcentowanie zasługuje zaprezentowanie w dysertacji przez dr Martę Romańczuk-Grącką problemów badawczych oraz zastosowanych metod badawczych. Stosunkowo

rzadko zdarza się w pracach naukowych tak klarowne przedstawienie znaczenia wybranego tematu, dotychczasowego dorobku piśmienniczego w tym zakresie, przedmiotu, celu i zakresu badań, szczegółowych problemów badawczych, zastosowanych metod badawczych oraz struktury pracy.

Określony przez Habilitantkę w rozprawie główny problem badawczy sprowadza się do następującego pytania: „W jaki sposób i z jakiego powodu przymus psychiczny jako kategoria pozanormatywna wpływa na stosowanie instytucji prawa karnego?”. Jego rozwinięcie stanowi sformułowanie sześciu szczegółowych problemów badawczych. Dr Marta Romańczuk-Grącka rozpoczyna analizę od kwestii bardzo ogólnych, by przejść do bardziej szczegółowych, aż wreszcie na końcu podejmuje próbę odpowiedzi na pytanie o wpływ kategorii przymusu psychicznego na zakres odpowiedzialności karnej. Dysertacja habilitacyjna stanowi przykład opracowania teoretyczno-prawnego, w którym Autorka posłużyła się przede wszystkim metodą dogmatyczną. Uwzględnione zostało również orzecznictwo sądów wydanych pod rządami polskich kodyfikacji prawa karnego materialnego.

Zdecydowana większość prezentowanych w recenzowanej rozprawie habilitacyjnej poglądów odnoszących się do rozważanych kwestii zasługuje na aprobatę. Nie brakuje jednak również tez, co do zasadności których można mieć wątpliwości. Uwaga ta dotyczy przykładowo tego, czy przymus psychiczny stanowi element konstrukcji sprawstwa kierowniczego, tezy o materialnym charakterze przymusu psychicznego, czy też problemu występowaniu przymusu psychicznego w relacji między poszczególnymi członkami organów spółek handlowych.

Mimo podniesionych w recenzji uwag polemicznych, wyrażam przekonanie, że przedstawione przez dr Martę Romańczuk-Grącką osiągnięcie naukowe w postaci pracy monograficznej zatytułowanej „Pojęcie i funkcje przymusu psychicznego w prawie karnym” należy ocenić jako znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej prawa w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy.

Odnosząc się zaś do pozostałego podlegającego recenzji dorobku Habilitantki po uzyskaniu przez nią stopnia naukowego doktora nauk prawnych w 2007 r., należy stwierdzić, że obejmuje pozycje piśmiennicze o zróżnicowanym charakterze. Składają się bowiem na niego dwie monografie naukowe, dziesięć artykułów naukowych, trzydzieści osiem rozdziałów w monografiach naukowych i materiałach konferencyjnych, pięć sprawozdań z konferencji naukowych oraz jedna recenzja monografii naukowej. Do dorobku należy również zaliczyć współredakcję naukową pięciu monografii wieloautorskich, w tym jednej w dwóch wersjach językowych. Analizując z perspektywy tematycznej dorobek naukowy dr Marty Romańczuk-Grąckiej zauważalne jest jego zróżnicowanie. Można w nim bowiem wyróżnić kilka zasadniczych obszarów badawczych,

zaliczając do nich wskazane w autoreferacie: 1) prawnokarne i kryminologiczne aspekty sektów destrukcyjnych; 2) prawnokarne i kryminologiczne aspekty różnorodnych form przemocy psychicznej; 3) prawnokarne i kryminologiczne aspekty różnorodnych form przemocy psychicznej; 3) prawnokarne i kryminologiczne aspekty różnorodnych form przemocy psychicznej; 4) prawnokarne i kryminologiczne aspekty różnorodnych form przemocy psychicznej. Publikacje Habilitantki charakteryzują się odpowiednim poziomem naukowym, podejmują ciekawe problemy badawcze. Pod względem warsztatowym również nie budzą zastrzeżeń. Dla oceny osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki istotne znaczenie ma także Jej udział w konferencjach krajowych i międzynarodowych. W tym zakresie aktywność dr M. Romańczuk-Grackiej należy ocenić pozytywnie. Habilitantka uczestniczyła także w jednym projekcie badawczym finansowym z grantu Narodowego Centrum Nauki w charakterze wykonawcy.

Odnosząc się zbiorczo do całości osiągnięć dr Marty Romańczuk-Gracka stwierdzam, że aktywność naukowa Habilitantki po uzyskaniu stopnia naukowego doktora stanowi znaczny wkład w rozwój prawa, a także jest przejawem Jej istotnej aktywności naukowej. Spełnione zostały zatem kryteria określone w art. 219 ustawy. Dziękuję za uwagę.

Następnie, Pan Przewodniczący poprosił o przedstawienie recenzji **Pana dr hab. Krzysztofa Andrzeja Wiaka, prof. KUL**. Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym Pani dr Marty Romańczuk-Grackiej, w pierwszej kolejności stwierdzam, że monografia Jej autorstwa pt. *Pojęcie i funkcje przymusu psychicznego w prawie karnym* (Warszawa 2020) pozwala na uznanie tej publikacji za osiągnięcie naukowe, które stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawnej i spełnia ustawowe kryteria wskazane w art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. a Prawa o szkolnictwie wyższym. Autorka wykazała się w niej dużą wiedzą prawniczą, umiejętnością prowadzenia badań z wykorzystaniem metodologii właściwej dla prawa karnego, w perspektywie integracyjnej, uwzględniając różne płaszczyzny badawcze. Sam dobór tematu jest trafny, gdyż zagadnienie „przymusu psychicznego” nie było dotąd przedmiotem osobnej, pogłębionej refleksji w literaturze prawa karnego, co wynika przede wszystkim z tego, że nie jest to wyrażenie ustawowe i w aktualnym stanie prawnym nie ma ono normatywnej podstawy.

Główny problem badawczy został postawiony w formie pytania: w jaki sposób i z jakiego powodu przymus psychiczny jako kategoria pozanormatywna wpływa na stosowanie instytucji prawa karnego? Dla weryfikacji założeń badawczych wykorzystano metodę dogmatyczną oraz metodę analityczną. Praca ma wymiar teoretyczny, a jej istotną częścią jest odwoływanie się do rozwiązań normatywnych, praktyki i orzecznictwa. Niewątpliwym walorem monografii jest jej ukierunkowanie interdyscyplinarne i integracyjne, wynikające z uwzględnienia dorobku historii, filozofii, a nade wszystko włączenie do zakresu badań perspektywy psychologicznej i socjologicznej oraz literatury i sztuki. Moje nieliczne uwagi krytyczne, np. co do braku szerszej refleksji

nad kwestią przemocy wykorzystywanej w celach politycznych, mają charakter polemiczny i nie umniejszają wartości opracowania.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka znacząco pomnożyła swój dorobek publikacyjny. Opracowania zamieszczone w monografiach wieloautorskich oraz czasopismach naukowych cechuje oryginalność (zarówno w doborze tematów, jak i treści), rzeczowa argumentacja oraz podejście integracyjne, w którym rozważania ściśle prawnokarne łączą się z ustaleniami poczynionymi na płaszczyźnie historycznej, socjologicznej, psychologicznej, kryminologicznej, filozoficznej, a nawet teologicznej. Prace zbiorowe, których częścią są rozdziały autorstwa Habilitantki, zostały opublikowane w kilkunastu różnych wydawnictwach, w tym w renomowanych oficynach prawniczych (Wolters Kluwer, C.H. Beck), wydawnictwach uniwersyteckich (WAM, KUL, UWM), a także zagranicznych (Bari, Bratysława). Inaczej jest w przypadku artykułów naukowych, których miejsce publikacji jest mało zróżnicowane. Były one zamieszczone jedynie w „Studiach Prawnoustrojowych”, „Przeglądzie Policyjnym” i „Przeglądzie Więziennictwa Polskiego”. Przedstawione do recenzji publikacje cechują się wysokim poziomem merytorycznym oraz poprawnością metodologiczną. Ich przygotowanie zostało poprzedzone rzetelnym studium dotychczasowych poglądów prezentowanych w literaturze i orzecznictwie, a dociekania i wypracowywane wnioski następowały z wykorzystaniem adekwatnych metod badawczych.

Odnosić należy liczne wystąpienia na konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych oraz aktywny udział w przedsięwzięciach mających charakter współpracy międzyuniwersyteckiej. Oceniając całość powyższych osiągnięć można stwierdzić, że dr Marta Romańczuk-Grącka wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, w tym zagranicznej, co oznacza, że spełnia kryteria wskazane w art. 219 ust. 1 pkt 3 Prawa o szkolnictwie wyższym. Po zapoznaniu się z rozprawą pt. Pojęcie i funkcje przymusu psychicznego w prawie karnym (Warszawa 2020), pozostałym dorobkiem naukowym oraz aktywnością naukową stwierdzam, że Pani dr Marta Romańczuk-Grącka spełnia wszystkie ustawowe warunki wymienione w art. 219 ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym do nadania Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Po wystąpieniu Recenzentów, Przewodniczący Komisji poprosił Członka Komisji i jej Sekretarza o przedstawienie swoich opinii co do dorobku Habilitantki.

Opinia członka Komisji Pana dr hab. Piotra Chlebowicza, prof. UWM: biorąc pod uwagę dorobek publikacyjny Pani Doktor oraz jej książkę stwierdzam, że spełnione zostały przesłanki ustawowe uzasadniające nadanie jej stopnia doktora habilitowanego. Książka stanowi efekt benedyktyńskiej pracy, nie tylko w sposób kompleksowy omawia zagadnienie przymusu w prawie

karnym, ale również inspiruje do formułowania dalszych pytań, czego dowodzi dyskusja podczas kolokwium.

Dorobek publikacyjny jest bogaty i odzwierciedla drogę naukową Pani Doktor Marty Romańczuk-Grąckiej.

Kompetencje dr Romańczuk-Grąckiej potwierdziła dyskusja podczas kolokwium i odpowiedzi udzielane przez wyżej wymienioną.

W ocenie sekretarza Komisji **dr hab. Denisa Solodova, prof. UWM** zarówno osiągnięcia naukowe Habilitantki, jak i jej pozostały dorobek należy ocenić pozytywnie. Stanowi on istotny wkład w rozwój nauk prawnych, jest znaczący zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym. W świetle pozytywnych recenzji to uprawnia do wydania pozytywnej opinii w sprawie nadania Kandydatce stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych na warunkach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

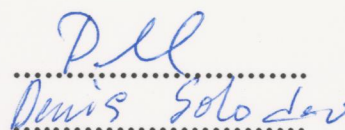
Przewodniczący Komisji **Pan prof. dr hab. Łukasz Pohl** stwierdził, że osiągnięcia naukowe Pani dr Marty Romańczuk-Grąckiej upoważniają - w mojej ocenie - do wyrażenia opinii, iż spełniają one wymagania ustawowe stawiane osobie ubiegającej się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w obszarze nauk prawnych. Słowem, zarówno rozprawa habilitacyjna, poświęcona integracyjnie ujętej problematyce przymusu w prawie karnym, jak i pozostały dorobek naukowy wyżej wymienionej, to osiągnięcia, które rozpatrywane łącznie pozwalają na wyrażenie wobec nich oceny o ich istotnym znaczeniu dla nauki o prawie karnym. Na ocenę tę składa się przede wszystkim wartość naukowa pracy habilitacyjnej, w której podjęto interesującą i w wielu miejscach naukowo konkluzywną próbę systemowego spojrzenia na zagadnienie przymusu w prawie karnym. Bez ryzyka popełnienia grubego błędu przewidzieć można, że rzeczona praca niejednokrotnie stanowić będzie punkt odniesienia dla dalszych analiz, w tym i tych o polemicznym zabarwieniu (niewątpliwie na polemikę zasługuje bowiem choćby forsowana przez Habilitantkę teza o subsydiarnej funkcji przymusu w ramach zespołu okoliczności niepozwalających na przypisanie winy). Co do zaś pozostałego dorobku naukowego, to pomimo mojej ostatecznie pozytywnej jego oceny, bazującej przede wszystkim na okoliczności jego istotnego tematycznego zróżnicowania (wyrażającego się także w osadzaniu rozważań w różnych nurtach poznawania prawa karnego i rzeczywistości kryminalnej), uważam, że dalszemu jego powiększaniu towarzyszyć powinna myśl o zdecydowanie częstszym publikowaniu w profesjonalnych czasopismach prawniczych. Obecna struktura dorobku naukowego Habilitantki nie przedstawia się bowiem w tym zakresie najlepiej, gdyż zdecydowanie dominują w niej opracowania pomieszczone w pracach zbiorowych

Podsumowując Komisja stwierdziła, że na podstawie art. 221 ust. 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Uchwała numer 1 Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pani Dr Marty Romańczuk-Grąckiej z dnia 20 września 2021 r. zostanie przedstawiona Radzie Naukowej Dyscypliny nauki prawne Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, jako podmiotowi habilitującemu uprawnionemu do nadania stopnia doktora habilitowanego dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

.....
Denis Solodov
.....